

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Zemaníkovej a členiek Mgr. Ľubomíry Kúdelovej a JUDr. Evy Hudobovej v právnej veci navrhovateľa: **I.**, **X.**, proti odporcovi: **J.**, **H.**, **X.**, správca konkurznej podstaty **P.**, **X.**, IČO: **X.**, **o 10.746,81 eur (323.758,40 Sk)**, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 20. septembra 2007 č.k. 45 Cbi 55/02-98, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 20. septembra 2007 č.k. 45 Cbi 55/02-98 v časti o určenie pravosti a výšky pohľadávky 803,36 eur **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie. V prevyšujúcej časti rozsudok **p o t v r d z u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že navrhovateľ sa domáhal uspokojenia svojich nárokov, vyplývajúcich z vecného vlastníctva jeho podielu u úpadcu vo výške 248.887,22 Sk. Na pojednávaní dňa 20.09.2007, navrhovateľ spresnil svoj nárok na náhradu škody vo výške

323.758,40 Sk, pričom podiely za poľnohospodársku pôdu a majetkový podiel, predstavujú sumu 24.240,50 Sk plus úroky z omeškania vo výške 53.120,00 Sk a ušlý zisk 246.397,50 Sk.

Navrhovateľovi bolo priznané oslobodenie od poplatkovej povinnosti.

Odporca vo vyjadrení k návrhu uviedol, že ide o nepodložený návrh, ktorý nemá oporu v žiadnej právnej norme, preto navrhol návrh zamietnuť.

Súd vykonal vo veci dokazovanie uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 3K 82/96 zo dňa 26.03.1998, Zápisnicou z prieskumného pojednávania zo dňa 08.03.2002, Upovedomením veriteľa – výzvou zo dňa 10.04.2002, konkurznou prihláškou č. 114 zo dňa 26.05.1998, veriteľským zväzkom č. 114, Notárskou zápisnicou č. N 21/99, Nz 21/99 zo dňa 19.02.1999, živnostenským listom navrhovateľa č. Žo X zo dňa 17.12.1992, korešpondenciou medzi navrhovateľom a odporcom, písomným vyčíslením spôsobenej škody zo dňa 29.02.1996, 24.07.2004, 19.11.2006 a 19.09.2007, oznámením o výške podielov P. č. 3084, výpisom z listu vlastníctva č. X a č. X, ako aj ostatnými dokladmi tvoriacimi obsah spisu a mal zistený tento skutkový stav:

Uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 3K 82/96 zo dňa 26.03.1998 bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka P., X., IČO: X.. Za správcu konkurznej podstaty bol ustanovený J.. Navrhovateľ konkurznou prihláškou č. 114 zo dňa 26.05.1998 prihlásil pohľadávku v celkovej výške 24.202,10 Sk. Na prieskumnom pojednávaní konanom dňa 08.03.2002 správca konkurznej podstaty poprel v celom rozsahu.

V zmysle ust. § 20 ods. 1 zákona č. 328/91 Zb. o konkurze a vyrovnaní v platnom znení (ďalej len „ZKV“), si veritelia dlžníka prihlásia svoje pohľadávky v lehote určenej v uznesení o vyhlásení konkurzu, a to aj vtedy, keď sa o nich vedie súdne konanie. V prihláške uvedú číselne výšku pohľadávky, jej príslušenstva, skutočnosti, na ktorých sa prihláška zakladá, aké poradie pre svoju pohľadávku požadujú a skutočnosti, ktorými môže byť pohľadávka preukázaná. Súčasne uvedú, či si uplatňujú oddelené uspokojenie (§ 28) s presným označením veci, na ktorú sa viaže právo oddeleného uspokojenia.

Podľa ust. § 23 ods. 2 ZKV, konkurzní veritelia pohľadávok, ktoré zostali sporné, čo do pravosti, výšky alebo poradia, môžu sa domáhať určenia svojho práva v lehote určenej súdom. Žalobu musia podať na súde, ktorý vyhlásil konkurz proti všetkým, ktorí pohľadávku

popreli, smú sa v nej dovolávať len právneho dôvodu a poradia uvedeného v prihláške, alebo na prieskumnom pojednávaní a pohľadávku môžu uplatniť len do výšky uvedenej v prihláške, alebo na prieskumnom pojednávaní. O poradí popretej pohľadávky rozhodne vždy súd.

Po vykonanom dokazovaní mal súd preukázané, že navrhovateľ nepostupoval v súlade s ust. § 23 ods. 2 ZKV, keď sa podanou žalobou domáhal uspokojenia svojich nárokov, vyplývajúcich z vecného vlastníctva jeho podielu P. a nahradenia ušlého zisku, zo znemožnenia súkromného hospodárenia od 01.04.1996. Výšku uplatnenej sumy navrhovateľ v priebehu konania viackrát upravil, pričom na pojednávaní konanom dňa 20.09.2007, navrhovateľ spresnil svoj návrh tak, že sa domáha vyplatenia sumy 323.758,40 Sk, titulom náhrady škody, resp. ušlého zisku.

Vzhľadom na vyššie uvedené, súd o návrhu rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti rozhodnutia.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p., podľa zásady úspešnosti v konaní.

Navrhovateľ podal proti rozsudku v zákonnej lehote odvolanie podaním zo dňa 05. októbra 2007.

V odôvodnení odvolania uviedol, že opodstatnenosť svojej pohľadávky vo výške 24.202,10 Sk, preukázal prvopisom „Oznámenia o výške podielu“, vydané P.. Trvá na uznaní nároku vo výške priznaného podielu.

Odporca vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že odvolanie považuje za nekvalifikované a nepreukazujúce nárok, preto navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal vec ako súd odvolací (§ 10 ods.2) podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O.s.p. v znení platnom od 15. októbra 2008 (ďalej len „O.s.p.“) a zistil, že odvolanie je čiastočne dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie, či súd prvého stupňa rozhodol vo veci, na základe dostatočne zisteného skutkového stavu a či vyvodil správny právny záver, keď návrh zamietol.

Navrhovateľ si v konkurznom konaní prihlásil pohľadávku vo výške 24.202,10 Sk titulom podielu vyčísleného P. pod por. č. 3084 prihláškou zo dňa 21. mája 1998 ako pohľadávku 1. triedy. Predmetnú pohľadávku správca konkurznej podstaty poprel z dôvodu, že táto pohľadávka u úpadcu nie je evidovaná. Súd navrhovateľa o popretí pohľadávky upovedomil podaním zo dňa 10. apríla 2002 s tým, že určil lehotu 31 dní na podanie žaloby proti správcovi konkurznej podstaty (§ 23 ods.2 ZKV).

Žalobca, po popretí prihlásenej pohľadávky správcom konkurznej podstaty, podal na súd návrh, ktorým sa domáhal náhrady škody, ako i vyplatenia podielu 24.202,10 Sk.

Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok z hľadiska vykonaného dokazovania po skutkovej stránke, ako i vyslovenia právneho názoru a zistil, že súd prvého stupňa vykonal dokazovanie, zistil skutkový stav veci a následne vyslovil právny názor, s ktorým sa odvolací súd v celom rozsahu nestotožnil. Pokiaľ ide o nárok v časti náhrady škody, úrokov a ušlého zisku, v tomto smere sa odvolací súd stotožnil s názorom vysloveným súdom prvého stupňa, odlišný názor prijal v časti nároku na podiel 803,36 eur (24.202,10 Sk), ktorý podľa obsahu považuje za nárok uplatnený podľa § 23 ods. 2 ZKV.

Podľa ZKV, ako zákona *lex specialis*, sa riadia týmto zákonom práva uplatnené v konkurznom konaní, za splnenia zákonom stanovených podmienok. Podľa § 23 ods. 2 ZKV platí, ak konkurzní veritelia, ktorých pohľadávky zostali sporné čo do pravosti, dôvodu, výšky alebo poradia, môžu sa domáhať určenia svojho práva v lehote určenej súdom. Základným predpokladom úspešnosti takejto žaloby, je okrem dodržania stanovenej lehoty na uplatnenie tiež skutočnosť, že v žalobe sa môžu dovolávať len právneho dôvodu a poradia uvedeného v prihláške.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného rozsudok podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. v časti o určenie pravosti a výšky pohľadávky 803,36 eur, predstavujúcej prihlásený podiel v družstve zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie, aby sa nárokom zaoberal v súlade s právnym predpisom. V novom konaní rozhodne i o trovách

konania. V prevyšujúcej časti uplatneného nároku rozsudok ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

V Bratislave 3. februára 2009

JUDr. Jana Zemaníková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková